Ч 47. (842). Львів, пятниця дня 1. марта 1918. Рік IV.

# УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна часопись. (Редакція: Руська ч. 3).

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

Виходить що дня рано кромі понеділка

| Умова передплати у Львові: | | В краю і державі: | | За границю: | |
|---|---|---|---|---|---|
| На рік | 44·— К. | На рік | 56·— К. | В Німеччині | 56 мар. |
| „ півроку | 22·— „ | „ півроку | 28·— „ | В Америці | 26 док. |
| „ чвертьроку | 12·— „ | „ чвертьроку | 15·— „ | В инших державах | 84 фр. |
| „ місяць | 4·— „ | „ місяць | 5·— „ | | |

Ціна оголошень: Стрічка двошпальтова або її місце 60 с, в надісланім 1 К, в оповістках 1·50 К, в редакційній части перед або по новинках 2 К. Неврольогія 2 К. Слова товстим друком подвійно. Оголошеня за суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

В ІМЕНИ Й. ВЕЛИЧЕСТВА ЦІСАРЯ!

Ц. к. Суд краєвий карний яко Трибунал прасовий у Львові рішив на внесок ц. к. Прокураторії Державної, що зміст часописи „Українське Слово“ число 37. з дня 17. лютого 1918 в статї: „Що думає п. намісник про холмську авантуру“ у уступі від „судимо, що“ до кінця містить в собі єство проступка з § 300. з. к. узнав доконану в дни 16 лютого 1918 конфіскату за оправдану і зарядив знищене цілого накладу і видав по думці § 493. п. к., заказ дальшого поширюваня того друкового письма. Заразом видав наказ отвічальному редакторови тої часописи, щоби то рішене помістив безплатно в найблизшім числї і то на першій стороні. Невиконане того наказу потягає за собою наслідки предвиджені в § 21 зак. друк. з 17 грудня 1862 Д. п. д. № 6. ex 1863 а іменно засуджене за переступство на гривну до 400 Корон. — Львів, дня 19. лютого 1918. — Рибіцкий.

Добре інформована „Neue Lemberger Zeitung“ принесла такі вісти: „Комісар подільської губернії звернув ся до команди стоячих на границї австро-угорських військ з просьбою о безпроволочну інтервенцію австро-угорського війська, щоби покласти край мордам і пожежам червоної ґвардії, яка в нелюдський спосіб скаженіє на Поділю. З боку нашої військової управи не може така просьба бути поминена, бо її виповнене лежить таксамо в інтересі Австро-Угорщини, як і України. Подільська губернія межує з Галичиною і Буковиною і обіймає область Днїстра на північ від Бесарабії. Через Поділє ведуть зелїзничі шляхи: з Тернополя до Одеси та богато инших важних лїній. Ватаги червоної ґвардії грабують здовж зелїзничих шляхів, нищуть середники живности і зривають комунікацію. Поділє належить до найплодовитших областий України і супроти апровізаційної кризи, яка є у нас, принято з зачудованєм, що наші війська рівночасно з німецькими не зачали походу для очищеня окраїнних областий від червоної ґвардії. Австро-угорська інтервенція на Поділю була би вже конечна з огляду на безпеку власних границь. Правительство України, яку створили ми з нашими союзниками (!) мусить дійти до ладу і спокою, коли має перевести ся та частина договору, яка є для нас найважнїйша, себто звосмотрене Австро-Угорщини в середники поживи. Правительство України є ще надто слабе, щоби обігнатись від ватаг. Наша управа військова мусить інтервенїювати вже хотьби з тої причини, щоби обезпечити дорогу, якою йти-ме до нас збіже з Одеси. Супроти того, що Румунїя поступає в обсаджуваню Бесарабії, а мирові переговори з Румунією не легко складають ся, виповнене просьби подільського комісара мати-ме корисний вплив на мирову конференцію в Букарешті, щоб обнизити дещо аспірації румунського правительства. (Далї сконфісковано)“

Отсї невеселі вісти принесла нам вчерашня днина. Вістий тих не ослаблює легка до заприміченя причинова звязь між зображеними подіями, які мають коїти ся на Україні і подією, яка у нас в Австро Угорщині вибиває ть ся на чоло всіх справ: себто апровізаційна криза.

Мають молодій українській державі йти в підмогу проти зовнїшного ворога і внутрішнього безладя. Се справа, яку треба уважати невмолимою конечністю, бо, як виявилось, Українська Народна Республика не була в силї дати собі раду з зовнїшним, а ще більше з внутрішним ворогом. Тому як при всякій конечности трудно а головно покищо не пора, на освітлюванє тої справи, її ясних і темних сторін.

Та одна жура не сходить тут з думки. Се — відношенє інтервенїюючих військ до мирного українського населеня. Чотири роки війни дали нам чимало сумних досвідів. — А був би в тій справі вихід і — чей по чотирьох роках війни — найдуть його та зрозуміють ті, що кермують виправою на червону ґвардію і по українське збіже. На Україну треба посилати передовсїм наші українські східно-галицькі полки.

Гонведами не вщасливимо України і не здобудемо там симпатій!... Сеж річи загально відомі і цензурні. Тому пригадаємо лиш голоси німецької преси, які торік вдогоняли австро-угорське військо при відбиваню східної Галичини: Шануйте і щадіть населенє!

## Похід на Україну.

БЕРЛЇН, 27. лютого. Урядово: Група Айхгорна. На північ від Дорпату полонили ми два відступаючі полки. Група Лїнзінґена. На Україні розігнали ми коло Коростишева (30 км. від Житомира) ворожий курінь, який нам заступив дорогу. На полудне від Житомира дійшли наші війська аж до Бердичева. В Кременци (на південь від Дубна) полонили ми штаб російськ. команди ген., дивізійний штаб та 200 жовнярів.

БЕРЛЇН, (Вольф.) Німці входили сеї війни до міст, яких жителї скрегочучи зубами з заціпленими кулаками призволяли на вхід чужих побідників і до инших, де їм на зустріч летїла втїха і крики „гура“, цвіти і поцїлуї. Похід на Україну представляє инший вид. Жителї принимають вхід Німців, спокійно і здають рівнодушно своїй судьбі. Лише найгірші большевики, що набрали на себе за богато провин, утїкли, все решта лишило ся — Українці, Великороси, Поляки, Жиди. Українці й Великороси, а також маючі кляси видять в Німцях оборонців перед бескарними бандами розбійників і грабіжників. Але вони не вибухають голосною радістю, за богато той край витерпів в трех і пів роках війни і майже цілім році революції, за змінні пережитя мали полоси між Стиром і Стоходом, які вже раз між 1915 і 16 бачили похід і відворот Австрійців (сумної памяти — Ред.)

Тепер є ту Німці. Богу дякувать! Віддихають свобіднійше. Німці — отже поворот карности і порядку. І також живла, що дотепер користували ся анархістичними обставинами, піддають поправі і спокійно новим обставинам — і так виходить дивний образ, що Німці входять до міст, повних російських військ, як от в Луцьку.

Першу ніч переводять Німці в алярмовім поготівлю. Перед кватирами стоять подвійні стійки. Роздоріж стережуть скорострїли. Але слїдуючого дня Москалї піддають ся зазивови видати оруже та йдуть добровільно в неволю. Українцї йдуть взад до повітів, де уставляють ся українські дивізії або прилучують ся до німецьких військ, яким вони дають головно технїчний персонал: шоферів, телеграфістів, зелїзнодорожні війська, які також як товмачі дають цінну поміч. Але також великоруські полонені можуть в деяких повітах поводити ся свобідно. Офіцирам лишено всю зброю і вони всї без застереженьстанули по стороні Німців. Вони занадто терпіли під революцією, щоби в Німцях щось инше видіти, як оборонців і освободителів з найбільшої нужди. Між ними є полковники й ґенерали, що стояли проти Німців в Карпатах, над Сяном і Бугом, над Стоходом і перед Тернополем. Німці увільнили їх з вязниць, в которих вони очікували замордованя, бо большевики плянували на Україні вимордувати всіх офіцирів. Некотрі з них мали сльози зворушеня в очах, які дістали назад з рук Німців шаблю й офіцирські погони.

Два дни по входї Німців був образ Луцька зовсїм змінений. Так як передтим вулиці й майдани були опановані брудними лабетами бездїльних салдатів, а цивільні особи також вдягали жовнїрський плащ і то оскільки можливо найбільше зношений, бо лише такий забезпечував особисту безпеку, то тепер показує ть ся оживаюче горожанське житє. Органи Ц. Ради потребували лиш німецької помочи, щоби власть дістати знов у руки. Тепер вже не є ганьбою і небезпечно носити порядне вбранє. Можна видїти знов гарні дами і російських офіцирів в гарних одностроях. Російські салдати зачинають знов здоровити своїх старшин, і все оживає з орґії крови і анархії, в яку перемінила ся молода свобода.

## Цїсар за воєнними кредитами.

ВІДЕНЬ, 26. лютого. Вчера здавало ся, що буджетова провізорія, о скільки йде о державні видатки і побір податків, запевнена. Сьогодня перед полуднем дійшло до відома, що на вчерашній авдієнції президентам міністрів цїсар висказав ся проти предложеного йому розділу буджетової провізорії. Президент міністрів виготовив цїсареви проєкт, після якого §§. 2. і 3. правительственної предлоги, що відносять ся до кредиту на спільні видатки і на потреби війни, мали би перейти при помочи окремого уповажнюючого закона. Але цїсар

зажадав ухваленя буджетової провізорії в цілости, вказуючи на те, що воєнний кредит ухвалюєть ся не для правительства, а для армії. В парляментарних кругах поясняють сей наглий зворот надією позискати для буджетової провізорії полудневих Славян, а передовсім Поляків, між якими повстав знов розлам.

# В большевицькім Києві.

## Як здобувано Київ. — Гроза голоду. — Чорна сотня гуляє. — Грошева кріза. — Київ відрізаний від світа.

Під заголовком „Дни проби“ приносить большевицький „Вестник Українськой Народной Републики“ з дня 21. с. м. статю, яка знаменито характеризує благодати большевицького пановання:

Київ переживає тяжкі дни і в тім нічого дивного. Перехід власти від контрреволюцій ної буржуазії до Совітів відбув ся після майже дводневого завзятого бою, коли здавлене повстанє робітників і салдатів побідило завдяки революційним совітським військам, що підійшли на поміч. Для опанованя города пущено рух тяжку артилєрію, при чім вогонь мав часами гураґанний характер.

Воєнні кроки причинили городу шкоди, які не так скоро можуть бути направлені і котрі піднесли до крайної границі тяжку кватирну крізу.

Проживне питанє незвичайно заострило ся і костиста рука грозячого голоду простягаєть ся над Київом так, як ніколи за весь час революції. Інтендантські склади були в хвилї вступленя совітських військ рознесені військами Центральної Ради, порожними показали ся проживні склади ріжних товариських орґанізацій. Не мало причинили ся до того розграбленя мародери, що користували ся тим, що в часї бою і в хвилї фактичного безвластя, проживних шпихлїрів нікому було боронити. — Попрацювало також „вільне ковацтво“, яке відступаючи, нищило зелізні дороги і поживу, наладовану вже в ваґонах і призначену для Київа.

Вкінці в самім селї наймити Центральної Ради, побиті в отвертій боротьбі, пустились на всякі правди і неправди, щоби не допустити селян давати збіже совітському червоному Київу.

В самім городї чорно сотенній банди, покриваючись червоним прапором революції, користують ся браком належно зорґанїзованої служби безпеки, дальше своїми налетами тероризують мирних горожан, мішаючи, щоб житє увійшло в нормальний хід.

До всего того прилучила ся грошева кріза, майже повний брак грошевих знаків. Зі всїх сторін роздають ся постійні домаганя гроший, робітники і слуги, що не дістали платнї за січень, а богато за грудень, цїлий час витирають пороги банків в надії негайно дістати те, що дасть їм змогу усунути голод сегоднїшного дня.

На підкладі того загального заворушеня пишним цвітком ширять ся і множать ся ріжні на нічім не основані слухи, до котрих тим охотнїйш прислухують ся, що правильне почтове і телеґрафічне полученє перервано і Київ фактично є дальше відрізаним від всего світа.

Ось так виглядає благодать „правлїня робочих і салдат.“. Справді хоч часопись є з 21. с. м. то про німецький похід, що зачав ся 19. с. м. нема ніякої вістки.

# Большевики стремлять до світової революції.

Замітну для большевицької програми статю під. наг. „Прямо й рішучо“ приносить „Вістник Української Народної Републики“, орган большевицького правительства в Київі, з 20. с. м. отже тоді коли зачав ся німецький наступ. Подаємо її в цілости як характеристику большевицьких стремлїнь:

Імперіялїсти Франції й Анґлії зачали діло зірваня мира в ту хвилю, коли вони відказали ся взяти участь в переговорах правительств що задумали покінчити ту нещасну для всїх народів війну. Імперіялїсти Німечини й Австрії зірвали мир своїми анексіоністичними стремлїнями, своїм бажанєм поневолити собі народи, які в ході війни дістали ся під їх правлїнє:

Ще раз мирові переговори потвердили ворожість двох мирів. Імперіялїсти і „союзні“ і „ворожі“ показали ся солїдарними для боротьби з революційною демократією Росії.

Кличі кинені правительством робітників і селян показали ся неможливими до принятя так для німецької й австрійської буржуазії, як і для анґлійської і французької.

Буржуазний інтернаціонал не хоче без бою покинути своє знамя імперіялїстичних захватів. Світова буржуазія, державчись за власть, хоче кріпкими руками урвати в кого би то не було який будь кусень, лиш щоби перед своїми народами не явити ся з порожними руками. Вони видять наближуванє часу свойого упадку і стремлять всякими внїшними захватами задурити свої народи, оправдати безглуздє сеї кріавої війни.

Анґлїя, не дивлячись на свою ворожість до Німечини з розкішю проглотила би і Персію і Росію і Францію з Бельґією, а Німечина з таким самим апетитом зїла би Австрію і Туречину і Болгарію. Всїм тим світовим хижакам нема до того дїла, кого вони ограблять, їм конечна грабіж сама по собі.

Не на таких грабіжняків клала російська революція робітників і селян свої надії у боротьбі за справедливий мир. Російська революція, а в першій мірі партія пролєтаріяту і біднїйшої части селянства — большевики, лучила свою судьбу з европейським пролєтаріятом, з його ожиданями, з його творчим розмахом. І ми не обманулись.

Події останнього часу по всїх сторонах Европи, ясно говорять про революційний настрій народних мас. Хоч се не зовсїм сміливий, не зовсїм яркий революційний розмах, придушений на час пануючими кличами всего світа. Нехай! Нас, вихованих в традиціях революційної боротьби і пролєта ської творчости, се не спиняє.

Ми знаємо, ми віримо, що розлив народного гніву, як весняний розлив великих рік, не може бути здержаний штучними перешкодами. Не сегодня — завтра, новий грандіозний революційний пожар займить ся ярким світлом над цїлим світом.

Переповнені тою вірою, ми прямо й рішучо будемо продовжать свою боротьбу за мир, за справедливий мир для всїх народів. Війни ми вести не будемо.

На се, щоб вести наступну війну, наша армія не надаєть ся. Революція її занадто виховала, щоб вона не була орудєм в руках імперіялїстичних хижаків. Але для оборони, для охорони наших революційних здобутків у нас вистарчить і силні енерґії.

Хай се знають і наші „вороги“ і наші „союзники“.

Статя не представляє нічого нового — се розтягненє дипльоматичних виводів Троцького. І мовляв „війни вести не будемо“, бо „на се наша армія не надаєть ся“ і — вести мем боротьбу за справедливий мир“ і „підемо революційною війною“. Як ся війна має виглядати, сього мабуть не уявляють собі самі большевихи. На всякий случай, мовляв, у нас „вистарчить сили і енерґії щоб оборонити здобутки революції.

Але замітна ся статя сим, що большевики не криють ся тим, що хотять викликати світову революцію пролєтаріяту. Се кидає світло на безпощадне нищенє українського збіжа большевицькими фанатиками, щоб у Німечині й Австрії викликати революцію — та на приказ Ленїна нищити, палити й руйнувати все при відвороті. — Одним словом Ленїн і Троцький хотять ущасливити світ большевицькими порядками.

# Архикнязь Вільгельм у цїсаря.

З Відня доносять: Вівторок дня 26 с. м. приняв Архикнязь Вільгельм в своїй палатї послів Дра Петрушевича і Дра Евгена Левицького. День передтим був архикнязь, який живо інтересуєть ся українською справою, у цїсаря.

## Наради славянських партій.

ВІДЕНЬ, 26-го лютого. — Президія чеського союза запросила нині по полудни всї славянські партії на спільну нараду в цїли обдуманя внутрішнього положеня. За запрошенєм пішли Поляки, південні Славяни і опозиційні Італїйці. Українці відповіли, що вони не можуть так довго брати участи у спільній славянській конференції, як довго Поляки поступають супроти них агресивно. На нараді обговорювано внутрішнє положенє і головно питанє буржетової провізорії. Говорили посли Станек, Погачнік і Странски. — Треба піднести, що південні Славяни були би схильні до деяких уступок, щоби ратувати парлямент. На нараді нічого не постановлено, бо учасники не виробили ніякого внесеня. — Слідуюча нарада м буть завтра.

## 60 кільометрів денно!

ЛЬОНДОН. — Після петроградського донесеня „Morning Post“ роблять німецькі армії в Росії марші часто 60 кільометрів денно. Особливі війська йдуть підпирані лїтаками на пе ед і перериваючь получення так, що Москалї не мають часу на руйнованє і нищенє середників поживи.

Німецький похід стрічав ся лиш з бандами розбійників, що руйнували і мордували.



# Українці-заточенці на Мазурщині

## без ріжниці ранґи чи катеґорії служби

схотять бозпроволочно подати свої точні адреси з датами про лїта служби, ранґу, причину і час заточеня

на адресу:

Reichsratsabgeordneter Dr. Wladymyr Baczyńskyj Wien-Parlament.

Лист рекомандований!

Заточенці повинні між собою допильнувати, щоби ні оден з них не занедбав виконати сей поклик!

Хто з заточенців не схотів би надавати листу на своїй почтї, нехай надасть його в иншій місцевости.

# НОВИНКИ.

— **Свято мира і української державности у Львові**, котре зачинаєть ся в неділю 3 марта с. р. архієрейською Службою Божою в церкві св. Юра о год. 9. рано, а відтак промовами на площи Юра о год. 11. і походом до Ринку

є зовсім инше відприготовлюваного окремим комітетом свята проголошеня Української Народної Республики, котре відбудеть ся пізнійше — мабуть аж в літї. В святочнім обході 3. марта с. р. повинна взяти участь вся без найменшого виїмку українська львівська громада і наше селянство з львівського повіту — та нікому не вільно усунути ся від участи в сім всенароднім святї. Всї мусимо явити ся того дня найпізнійше о год. 11. передпол. на площи Юра, де впорядчики уставлять учасників в окремі ґрупи та зорґанїзують манїфестаційний похід в часї котрого не вільно нікому виступити з рядів і ставати на хідниках, щоби відси приглядати ся походови. Інтелїґенция львівського повіту і поблизших сїл инших повітів має подбати, щоби наше селянство того дня явило ся у Львові як найчисленнійше — по можности з національними прапорами і відзнаками. Нехай кождий дбає в своїм крузї, щоби перша українська всенародна манїфестація в часї теперішної війни випала як найвеличавійше.

— **Чи можна уряджувати в недїлю 3. марта с. р. манїфестаційний похід і виголошувати промови під отвертим небом?** З Народної канцелярії подають: Доносять нам наші орґанїзації з провінції, що деякі старости, що в дни 18. с. м. самі уряджували демонстраційний страйк проти австрійської держави за мниму „chełmską grabież“, заказують нам публичних походів і промов в своїх повітах, а навіть манїфестаційного богослуженя. Так зробили старости в Сокали, Радехові, Рудках і т. д. — очевидно в тій цїли, щоби не допустити до української манїфестації. На се самовільне заряджене польських старостів і комісарів просимо не вважати, бо знаємо з автентичного жерела, що центральні державні власти видали тепер припоручене до всїх старостів в східній Галичинї, щоби в дни 3. марта с. р. не робили нам ніяких перешкод в манїфестаційнім походї свята мира і української державности. Супроти того наші орґанїзації і в тих повітах чи місцевостях, де старости видали закази нашого манїфестаційного обходу в дни 3. марта с. р. повинні і мусять сю манїфестацію відбути, не зважаючи на дотеперішний заказ, бо він відпав в наслїдок згаданого зарядженя висших адмінїстраційних властий.

— **Підмоги для духовенства, вдів і сиріт.** Ц. к. Намісництво повідомляє, що признані розпорядженєм ц. к. Міністерства Віроісповідань і Просвіти з дня 21. падолиста 1917 В. з. д. Ч. 453 одноразові підмоги для католицького духовенства а також підмоги признані розпорядженєм сего ц. к. Міністерства з дня 21. падолиста 1917 В. з. д. 455 вдовицям і сиротам по гр. кат. священиках, асигновано вже рескриптом з дня 7. лютого 1917 Ч. XI. б. 211790 до виплати при тих ц. к. Урядах податкових зглядно касах державних при котрих управнені до тих підмог (не виїмково) побирають свої побори.

Позаяк виплата тих одноразових підмог воєнних так для духовенства, як також для вдів і сиріт по гр. кат. душпастирях має наступити через дотичні ц. к. Уряди податкові одночасно з виплатою перципєнтам місячних доповнень конґруї, зглядно дотації, дарів з ласки, емеритур, ремунерації, датків на виховане і поборів з фонда релїґійного, проте залишено осібного повідомленя інтересованих сторін,

Висоту підмоги для духовенства вимірено після схеми кляса I. § 5 розп. міністеріяльного з 14. липня 1917 В. д. з. Ч. 295 котрим підвисшено підмогу для функціонарів державних з тим доповненєм що наведене в тій схемі кляса I. найвисший вимір підмоги примінено також до доходів повисше 1600 К.

Підмога для вдів і сиріт по гр. кат, душпастирях виносить 96 К.

Вдовиці, котрі побирають даток на виховане сиріт, одержать без огляду на висоту того датку на виховане крім того підмогу в квотї 96 К.

Високість тої підмоги унормована рескр. мініст. з 21. падолиста 1917 В. з, д. Ч. 455.

По нричинам постанов закона здержано ся на разї з зарядженєм виплати підмог тим священикам, котрі займають посади системізовані для цїлий закона з 19. лютого 1902 В. з. д. Ч. 48 і також не заряджено виплати для гр. кат. священиків додаткових підмог зависимих віц скількости дїтий.

В справі виплати підмог в тих обох случаях віднесено ся до властивих Консисторій о подане потрібних дат, по чім справа мериторично буде полагоджена.

— **Збори укр. купецтва.** Дня 25. лютого с. р. відбули ся в сали тов. „Дністер“ збори Укр. купецтва, котрі на кинений поклик купцем п. Евг. Рачинським з Ходорова численно зїхались з цїлої Галичини до Львова, при співучасти репрезентантів „Союза ревізийного“ „Народної Товговлї“ і „тов. для попираня рем. і промислу“. Збори угворив купець п. Ев. Рачинський, запрошуючи на предсїдателя п. К Розинського купця в Бучачи на заступника п. Ев. Нагірного, а секретаря п. А. Березовського. Предметом нарад було тяжке положенє українського купецтва в нинїшних часах, знищенє матеріяльне купецтва війною, брак всяких товарів котрими ріжні централї диспонують, брак всякої орґанїзації укр. купецтва. В дискусії забирали голос п. п. Рачинський, Стернюк, Нагірний, Ґерусїнський, Саєвич, Мартинець, Лазорко, Коцюба і Березовський. Збори ухвалили сформулований внесок п. Евст. Нагірним конечність зорґанїзувати всїх Укр. купцїв в одно товариство і вибрати комітет котрий має заняти ся зладженєм статутів, а до хвилї основаня сего товариства має заступити цїле Укр. купецтво, без огляду на рід торговлї чи підприємства. До комітету зістали вибрані Ом. Саєвич директор „Союза ревізийного“ у Львові, Евген Мартинець купець у Львові, Евстахій Нагірний інспектор „Народної Торговлї“ у Львові, Мих. Кришталький купець у Львові, Альб. Березовський директор „тов. для попираня рем. і промислу“ у Львові, Іван Борис купець в Перемишли і Евген Рачинський купець в Ходорові. Комітет має сими днями відбути перше конституюче засїданє, котрого скликати поручили Збори п. Евгенови Мартиньцеви. Присутні зложили на видатки завязуючого ся товариства квоту К. 220 що разом з зложеними на ту цїль на зїздї укр. купцїв в роцї 1906 12/2 виносит К. 385. — Всякі письма в справі товариства укр. купцїв просить ся адресувати до п. Евг. Мартинця Львів, ул. Унїї Берестейскої ч. 5.

— **Чехи і південні Славяни у цїсаря.** Передвчера принєв цїсар провідників чеських послів Тусара і Станека і південних Славян посла Корошеца. Ся авдієнція має на цїли прояснєнє відносин в парляментї.

— **Всяких інформацій** в справі запису і студій на висшій земельній школї у Відні, удїляє: Кружок „Земля“, Wien XVIII., Hochschule für Bodenkultur.

— **Відбудова філїй і читалень Товариства „Просвіта“ і їх економічних підприємств.** Головний Виділ Товариства „Просвіта“ подає отсим до відома, що на подане Головного Виділу о підмогу для віднови читальняних крамниць, краєва Централя для відбудови Галичини переслала отсю відповідь; „що відносить ся до урохомленя склепів ведених Товариством, освідчає підписана власть, що прихиляє ся удїлити поодиноким пошкодованим склепам підмогу у висотї 5.000 К. як також позички в найбільшій висотї 5.000 К. на кождий склеп, о скілько дотичне Товариство внесе тут безпосередно або через комісара запомогового для кождого случаю осібне поданє, котре має містити урядове потвердженє понесених шкід як і прелїмінар дійсного зужитя субвенції і позички“.

Подаючи до відомости Філїй і Читалень Товариства „Просвіта“ наведену відповідь Централї для відбудови Галичини зазначуємо, що з сеї Централї можна дістати також відповідні квоти на відбудову будинків читальняних чи філїяльних, закупно мертвого інвентаря для читальнї, огорожі і бібліотеки і инше. Друки на поданя і брошуру з поученєм розсилає уже підписана комісія Філїям Товариства „Просвіта“ а через Філїї Читальням. Доси вислала уже друки до 26 Філїй; до инших Філїй не вислано їх тому, що сї Філїї не дали досї о собі нічого знати. Супроти сего взиваємо отсим решту Філїй, щоби безпроволочно повідомили, чи і в якій спосіб відновили своє житє, позаяк в противнім разї не тілько не вишлемо друків і подань, але будемо змушені ті Філїї поіменно в часописях візвати до сповненя преважного обовязку. За просвітно — орґанїзаційну комісію Головного Виділу Товариства „Просвіта“. о. Т. Лежогубський, голова. Др. В. Ривюк, секретар.

— **Народне свято в Перемишлянах.** Дня 18. лютого с. р. відбуло ся в Перемишлянах свято з приводу воскресеня України і мира з Україною уладжене для міста Перемишлян і сусїдних сїл. В проґраму свята входила благодарна Служба Божа з проповідию, обхід і святочна промова на площі церковній. В святї брало удїл поверх 2000 людий, а з запрошених властий тільки відпоручники військовости. По святї вислано відповідні телєґрами до Цїсаря, Міністрів і Укр. Парляментарної Репрезентації.

По полудни сегодня відбули ся при численній участи членів загальні збори філїї тов. „Сільський Господар“ в Перемишлянах.

На день 3. марта с. р. знову уладжуєсь подібне свято мира і української державности в Дунаєві і в Свержи. Завзиваєсь населенє сих місточок і сусїдних сїл до громадної участи в сїм святї.

— **Миротворні качки.** „Morgen Ztg“ доносить, що 26. с. м. явив ся у президії У. П. Р. Митрополит ґр. Шептицький і мав з головою У. П. Р. дром Е. Петрушевичем довшу нараду. „Інформовані“ круги пускають ся з того на здогади, що та конференція стоїть у звязи зі злагідненєм українсько-польського конфлїкту. Нема сумнїву, що отсї здогади се проста ґазетна качка — або що в „поінформованих“ кругах повторить ся історія капітального донесеня „Berliner Tageblatt-у“ про кандидатуру Митрополита на... члена реґенційної ради, а саме, що „інформовані“ круги, мішаючи Митрополита з його братом, уважають його... Поляком.

— **Позір Винниччина!** Повітова організація у Винниках взиває усї українські громади Винницького судового повіта, щоби як найчисленнійше зїхались до Львова дня 3. н. ст. марта на велике Українське Свято з прапорами, лентами, відзнаками. таблицями і т. п.

Місце збору: Площа св. Юра, час: год. 10. рано. — Винницька повітова орґанїзація.

— **Концерт п. Стапінського.** „N. Reforma“ доносить з Відня: Коли в парляментарній комісії польського кола внесеня Гуммера і Фукса не знайшли більшости, посол Стапінський запропонував, щоб коло закинуло дальшу опозицію під умовою, що правительство зложить таке приречене: „Польська держава має бути утворена в давних границях (!) і цїлої (!) Галичини“. — „Довціпний“ той п. Стапінський, одним словом від „моржа до моржа“, а берестейський договір кусень записаного паперу!...

— **Позір почтовці!** На підставі ухвали тимчасового комітету орґанїзаційного Українцїв-почтовцїв, явила ся в недїлю 23. с. м. у ц. к. радника двора дир. почт п. Лаского депутація під проводом ц к. інспектора почт п. Песцьоровського з прошенєм о звільненє від служби на день 3. марта всїх українських функціонерів почтових, щоби могли взяти громадну участь в народнім святї. П. радник двора Ласкі згодив ся на се без застережень і приобіцяв дати відповідне припоручене всїм почтовим начальникам, щоби вони зі свого боку не робили жадних перепон. — Взиває ся проте всїх Українцїв-почтовцїв, шоби в дни 3. марта всї як один муж взяли участь в тім великім всенароднім святї. Українцї-почтовцї! Памятайте, що переживаєм велику, історичну. переломову хвилю. Ми мусимо йти всї разом без огляду на ранґи і пол, солїдарно, бо в солїдарности сила — а той лише здобуває належні йому права, хто має силу. В дни 3. марта не сміє анї один з нас відтягнутись від участи в святї — в дни 3. марта маємо показати прилюдно, яка в нас сила. Збірна точка перед соймовим будинком о годині $10\frac{1}{4}$ перед полуднем.

Пожаданим булоб, щоби за праміром залїзничників і почтовцїв відгукнулись і функціонері инших тут. декастерій державних і злучились як найскорше в окремі українські орґанїзації, бо пора се останная є!

— **Секретар Троцького спалив ся?** Цїлий ряд найважнїйших документів большевицького правительства зник. З тими документами і більшою сумою гроший спалив ся секретар Троцького Йорзов. Троцький кличе, щоб він вернув ся і грозить приказом арештованя.

— **Зникає один за другим.** З Берлїна доносять, що провідник соціялїстів-революціонерів Чернов, якого вибрано було президентом конституанти, помимо сторожі зник перед тижнем з Петроґраду без слїду. Правительство сильно занепокоєне і побоюєсь, що при помочи конституанти пороблено всякі приготованя до нового державного замаху.

— **На захист недужих У. С. С.** у Львові зложили: Громада Підмихайлівці з коляди 100 кор., громада Ключів великий повіт Печеніжин через начальника громади Миколу Мякущака 268 кор. — За сї щедрі дари складає Управа захисту патріотичним громадам сердечну подяку і просить і инші громади піти за тим гарним приміром.

— **Міщанський ремісничо-промисловий Союз кредитовий у Львові — Руська 3 повідомляє своїх Вп. П Вкладчиків, що з днем 31. марта с. р. знижає стопу процентову від вкладок о ½% і платити буде лише 4½%. — Дирекція.**

— **Новий ґубернатор австрійської окупації.** На місце гр. Шептицького іменував цісар військовим губернатором австр. окупації ґенерала піхоти Антона Ліпощака.

# ПОМЕРЛИ.

## Др. Бронислав Кручкевич

професор львівського університету, великий приятель української молодіжи, помер дня 27. н. ст. лютого в 68 році житя. — В. й. п.

# ОПОВІСТКИ.

Пятниця, 1-го марта 1918.

**Нині:** 1-го марта: греко-кат. Памфіла, римо-кат. Альбіна.

**Завтра:** 2. марта: греко-кат.: Теодора, римо-кат. Сімпліція.

| В суботу дня 2-го марта відбуде ся в салі музичного Товариства імени Лисенка РАВТ на дохід „Української Захоронки“. Початок о годині 8-мій вечером. Добровільні датки принимає ся з подякою. Вступ лиш за оказанем запрошеня. Хто не одержав запрошеня зволить зголосити ся до „Української Захоронки“ (ул. Руська ч. 3.) в пятницю між 3—5 год. по полудни.

| Репертуар Українського Нар. Театру Т-ва „Бесіда“ у Львові під дирекцією К. Рубчакової саля „Т-ва ім. М. Лисенка“ при вул. Шашкевича ч. 5. В неділю, дня 3. марта 1918 р. з нагоди всенародного свята мира і української державности дві святочні вистави о год. 3. по пол. „Невольник“ істор. драма на 5 дій М. Кропивницького о год. 7. веч. „Маруся з Богуслава“ істор. драма на 4 дії з прольогом М. Старицького. Білети скорше можна дістати в „Народній Торговли“, а в день представленя при касі театру від год. 2. по пол. 1—2

| Укр. Народний Театр тов. „Бесіда“ у Львові, під дирекцією К. Рубчакової. Дня 5-го лютого 1918 р. виставить театр в Коломиї народну оперетку на 3 дії Кропивницького „12 дочок на вІданю“. Саля „Каси Ощадности“. Білети раньше можна набути в „Нар. Торг.“

Дня 6-го лютого виставить театр в Станиславові народну оперетку І. Котляревського „Наталка Полтавка“. — Дня 7 го лютого оперетка на 3 дії Кропивницького „12 дочок на відданю“. Саля ім. Монюшки. Білети раньше можна набути в Укр. Книгарні. 1—3

| Укр. краєвий Комітет помочи для виселенців у Львові складає отсим подяку Впов. Паням і Панночкам, які зволили ласкаво заняти ся дня 21-го січня с. р. в місті Львові збіркою на річ виселенців. — Зібрана квота виносить 1666 кор 29 сот.

| До всіх державних і автономічних урядників і функціонарів української народности! Заходом Товариства українських правників відбудуть ся дня 1-го марта 1918-го року (в пятницю) о 6-тій годині вечером в сали Ставропигійского Інституту при ул. Бляхарській число 9. великі наради всіх державних і автономічних урядників і функціонарів української народности без огляду на становище і політичні напрямки з отсим дневним порядком:

1) Справа краєвої орґанізації і статистики всіх державних і автономічних урядників і функціонарів-Українців;

2) Справа береженя прав української мови;

3) Справа участи в святі 3-го марта 1918 року. 2—2

| Вже Воскресла Україна! Кождий Українець чи Українка повинні носити відзнаку „Соборної України“. Металева відзнака з дружкою (шпилькою) 1 Кор. 20 сот. При більших замовленях опуст.

Адреса замовлень: „Вісти з Запорожа“, Львів, ул. Руська 20. 2—2

# Українці і Українки!

Святкуймо всі всенародна українське свято в неділю дна 3 марта с. р. В повітових містах нехай того дня являть ся всі наші селяни і селянки! Нехай в манифестації того дня не бракне нікого з нас! Покажім світови, що Східна Галичина се український край! У Львові нехай являть ся тоді ви наші селяни і селянки з цілого львівського повіту! Приготовляймо і орґанізуймо наші селянські маси до сего свята!

# Просимо Впов.

передплатників нашої часописи о ласкаве вирівнанє залеглостий і надісланє передплати, бо з днем 10. марта с. р будемо змушені здержати безуслівно висилку „Українського Слова“ всім, хто до сего речинця не вирівнає залеглостий і не пришле передплати.

## Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.



# Оголошеня.



## Конкурс.

Кураторія неуконституованої фондації „Народний Дім“ у Львові розписує отсим конкурс на управителя канцелярії з речинцем до дня 15 мерта 1918.

Кандидати на сю посаду мають внести поданя удокументовані доказами відповідної кваліфікації на сю посаду в означенім речинци до канцелярії Кураторії, ул. Вірменська ч. 3, II.

Близші услівя будуть уложені при договорі.

Від Кураторії фондації „Народний Дім“.

У Львові 26 лютого 1918.

Др. Кость Левицький о. Теодозій Лежогубський
предсідник секретар. 2—2



Видає і відвічає за ред.: Др. Сидір Голубович. Друкарня Ставропигійського Інститута під управою Ю. Сидорака.